

Guardian'da okuduğum bir haber. Eski bakanlarından biri, Cameron'ın Britanya'nın Avrupa Birliği'nde kalmasını savunmasını, *Türkiye üye olursa, daha çok göçmen gelir* diyerek eleştirmiş.

Former cabinet minister contradicts prime minister by saying Turkey's accession to EU would bring more uncontrolled migration

David Cameron da demiş ki, \*Türkiye'nin üye olmasına daha **onyıllar** var.

In a direct challenge to David Cameron, the former work and pensions secretary, who resigned in March over the government's proposed disability cuts, contradicted the prime minister's argument that Turkey was *decades off* joining the EU and therefore irrelevant to the debate.

Bu Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğine açıktan karşı çıkmayan en büyük ülkelerin birinden geldiğine göre, samimi bir görüş olduğunu düşünebiliriz.

.. \_Guardian'da: <https://www.theguardian.com/politics/2016/may/10/iain-duncan-smith-says-turkey-is-on-eu-ballot-paper>

---

Ben bunu yazalı, yukarıdaki haberin çok tekrarı yapıldı ve şaşırtıcılığı kalmadı. Avrupa'nın genlerine işlemiş Türk korkusunun nasıl hala etkili olduğunu görüyoruz. Türkler geliyor deyince, Avrupa Birliği'nden bile çıkacak durumdalar. Savunanlar da, «Türkler gelse ne olur» demiyor, «Türklerin gelmesine çok var, belki hiç gelmeyecekler» diyor.

---

.. \_Yine Guardian'da: <http://www.theguardian.com/world/2016/may/07/discovered-our-parents-were-russian-spies-tim-alex-foley>

Yine Guardian'da Sovyetler Birliği devrinde, KGB'nin yetiştirdiği ve çeşitli ülkelere o ülkenin yerlisi gibi gönderdiği ajanlardan bahseden bir yazı vardı. 2010'daki bir FBI baskınına kadar çocuklarının dahi haberi yokmuş anne babalarının Rus ajanı olduğundan. Bizde de var mıdır böylesi? KGB bu kadar önem vermiş midir Türkiye'ye?

---

İnsanlar düşündüklerinin ne kadarını telaffuz ediyor? Az bir kısmını. Bunun sebebi ne? İnsan hayatıyla ilgili konularda söylediklerinin bir etkisi olacağını biliyor. (Bu doğru.) Herkes hakkında her düşündüğümü söylersem pek geçimli bir insan olmam.

Ancak politik konularda bu ne kadar doğru? Diyelim, Avrupa Birliği'nin Türkleri almayacağını düşünüyorum ama bunu telaffuz etmekten kaçınıyorum. Söylediklerimin *kendini gerçekleştiren kehanet* olmasından korkuyorum. Diyelim.

Politik konularda, insanların genelini ilgilendiren konularda böyle bir *kendini gerçekleştiren kehanet* durumu var mı? Hepimiz dilimizi tutsak ve Avrupa Birliği'nin bizimle ilgili söylediklerini yaymasak, gerçekten bu bir şeyleri değiştirir mi?

Aslında Avrupa Birliği konusu burada pek önemli değil. Daha önemli gördüğüm, mesela, İslam'la demokrasinin yanyana ne kadar gideceği konusundaki fikirler. Ben İslam'ın demokrasiyle hemhal olabileceğini düşünsem, herkes de böyle düşünse, bu İslam'ın gerçekten demokrasiyle bağdaşabilmesini sağlar mı? Kimsenin bundan kuşkusu olmasa?

İnsanların (ve politikacıların) ekseriyeti böyle düşünüyor ama eğer gerçekten bir uyuşmazlık varsa, bunu yokmuş gibi yaparak çözebilir miyiz?

---

Cizyenin insan haklarına uymadığını söylüyorlar, doğru. Yani bir kısım insanın dinlerinden dolayı daha çok vergi vermesi insan haklarına pek uygun değil.

Bu sorunu nasıl çözebilirsin? (Kısa yolu tabii cizye almamak. ;)) İyilik ve kötülük diye bir şeyin varolduğunu ve insanların bunlar konusunda *tamamen* özgür olmadığını düşünüyorsan, ne yapabilirsin?

Bu mesele İslamcılığın klasik manada neden yetersiz kaldığını gösterir. Bir yandan *emr-i bi'l ma'ruf, nehy-i an'il münker* gibi kriterler gözetip, bir yandan da liberalmiş gibi yapmanın çıkacağı bir yer yok. (Zaten hakiki liberal de olamıyoruz, en fazla çakması oluyoruz.) Bunun yerine, siyaseten konunun *insanlar* değil, *fiiller* olduğunu söyleyerek başlayabiliriz. Yani, insanlar arasında ayrımcılık yapamazsın, falanca adamı dininden dolayı daha fazla vergiye tabi tutamazsın ancak iyiliğin kötülükten daha kolay olmasını sağlarsın. Müslüman olmanın, müslüman olmamaktan, müslümanca yaşamamanın, müslümanca yaşamamaktan daha kolay olmasını. İslamcılık dediğimizde, siyasi hedefin *Hilafet* gibi içi boş, gönlü hoş tutan hedefler yerine, ufak olsun, büyük olsun, İslam'ın emrettiği işlerin kolaylaştırılması olması gerekir. Büyük hedefler peşinde koştuğumuzda, zira, ne altını dolduracak kadro, ne üstünü inşa edecek fikir bulabiliyoruz.

İnsanları inançlı, inançsız diye ayırmak yerine, fiillerini *inançlıca*, ve *inançsızca* diye ayırınca, bütün siyasetimizi bir anda insan haklarına uygun hale getirebiliriz. İnsanları değil, fiilleri tasnif etmiş oluruz. Herkes o fiillerin *inançlıca* olanlarını işletmekte de, *inançsızca* olanını işletmekte de özgürdür ancak *inançlıca* olanını işletmekte daha özgürdür.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX